

A door het jaar 33
M. Assumpta
19 november 2023

Eerste lezing (Spr 31,10-13.19-20.30-31)
Uit het boek der Spreuken

Een sterke vrouw, wie zal haar vinden?
Haar waarde gaat die van koralen ver te boven!
Het hart van haar man vertrouwt op haar
en het zal hem aan winst niet ontbreken.
Zij brengt hem geluk, geen ongeluk,
alle dagen van haar leven.
Zij zoekt zorgvuldig wol en linnen uit
en werkt ermee tot genoeg van haar handen.
Zij strekt de handen uit naar het spinrokken
en houdt de weefspoel in haar vingers.
Zij opent haar hand voor de behoeftige
en strekt haar armen uit naar de misdeelde.
Bevalligheid is bedrieglijk, schoonheid vluchtig,
maar een vrouw die de Heer vreest, moet worden geroemd.
Bejubel haar om de vrucht van haar handen
en roem haar in de poorten om haar werken.

Tweede lezing (1 Tes. 5, 1-6)
Uit de eerste brief van de apostel Paulus aan de christenen van Tessalonica

Broeders en zusters,
Het heeft geen zin dat wij iets proberen te zeggen over de dag en het uur dat de
Heer zal komen.
Jullie weten het zelf wel dat hij zal komen als een dief in de nacht.
De mensen zeggen:
alles gaat goed, er is vrede, we zijn veilig.
Maar juist dan loopt het plots mis.
Het is te vergelijken met de weeën bij een hoogzwangere vrouw.
Ook die komen onverwacht,
en ze zijn niet te ontlopen.

Maar jullie mogen zich niet laten verrassen.
Want jullie leven niet in de duisternis, maar in het licht.
Jullie zijn kinderen van het licht, kinderen van de dag.
Wees dan ook wakker en alert,
en lig niet te slapen als wie geen geloof heeft.

Evangelie (Mt 25,14-30)
Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Matteüs

Ooit vertelde Jezus volgende gelijkenis:
Een rijk man ging voor lange tijd naar het buitenland.

Hij riep zijn dienstpersoneel bij zich en vroeg hen zijn zaken te beheren.
Aan de eerste vertrouwde hij vijf talenten toe, wat neerkomt op vijf maal een jaarloon,
aan een ander twee en aan een derde één,
overeenkomstig ieders bekwaamheid.
En hij vertrok naar het buitenland.
Degene die de vijf talenten gekregen had,
ging er meteen handel mee drijven en verdiende er nog vijf bij.
Zo verdubbelde ook die er twee gekregen had het bedrag.
Maar die er één gekregen had,
verstopte het geld in een put in de grond.

Na verloop van tijd keerde de man uit het buitenland terug.
Hij riep zijn dienaars bij zich, om te horen wat ze met het geld hadden gedaan.
“Heer,” zei de eerste “je hebt me vijf talenten toevertrouwd.
Zie ik heb er tien van gemaakt.”
“Prachtig,” zei de man “je bent trouw geweest over wat ik je toevertrouwd heb,
ik geef je verantwoordelijkheid over nog veel meer.
Kom delen in mijn vreugde.”
Zo kwam ook de tweede bij zijn heer, en zei:
“Zie je hebt mij twee talenten toevertrouwd. Ik heb er twee bijverdiend.”
Opnieuw zei de man: “Prachtig, je bent trouw geweest over wat ik je gegeven heb,
ik geef je verantwoordelijkheid over nog veel meer.
Kom delen in mijn vreugde.”
Degene, die één talent had gekregen, diende ook te komen,
maar die zegde: “Hier heb je het helemaal terug.”
De heer werd kwaad.
“Ach zo,” zei hij “je gaat ervan uit dat ik wil oogsten wat ik niet heb gezaaid.
Waarom heb je dat geld dan niet gewoon op de bank gezet?
Dan had het tenminste nog wat rente opgebracht.”
En hij gaf het bevel zijn ene talent af te nemen, en te geven aan degene met de tien
talenten.
En Jezus besloot:
“Aan ieder die heeft zal gegeven worden, overvloedig zelfs.
Maar wie niet heeft, zal zelfs wat hij heeft nog ontnomen worden.”

Homilie

Z en B,

Onze talenten, we hebben ze niet gekocht, we hebben ze niet zelf opgebouwd, we
hebben ze gekregen.
Allemaal verschillende talenten. Gelukkig maar.
En de ene heeft er wat meer dan de andere.
Maar allemaal hebben we ze gekregen om er iets mee te doen.
Om die wereld waar we op mogen wonen iets beter, iets mooier te maken.
En de mensen gelukkiger te laten zijn.
Met deze opdracht staan wij in het leven.
Degene die ons die opdracht heeft gegeven is in het buitenland.
Hij is niet hier.
Hij vertrouwt op ons.

Dat wij er iets mee doen, met de talenten, die we gekregen hebben.
Iets.

Niet meer dan we aankunnen.

Wie maar één talent gekregen heeft, die moet niet evenveel realiseren, als wie er vijf kreeg.

Maar hij mag het niet in de grond stoppen.

Hij mag zijn verantwoordelijkheid niet ontlopen.

Hij mag niet zeggen: 'dat zij die het beter kunnen, zij die geld hebben, of zij die macht hebben het maar doen.'

Zij zijn verantwoordelijk voor onze wereld.'

Neen, we zijn *allemaal* verantwoordelijk voor onze wereld.

Daar waar we wonen, daar waar we leven.

Het is onze opdracht dààr mee te bouwen aan een gemeenschap van mensen, die het voor mekaar opnemen, die mekaar niet in de steek laten, die van mekaar houden.

Daarvoor hebben we die talenten gekregen.

Maar inderdaad, er zijn mensen die er niets mee doen.

Ze steken hun talent onder de grond.

Waarom zouden zij dat doen? Willen ze niet, of kunnen ze niet?

De dienaar uit het evangelie deed het omdat hij schrik had dat het niet goed genoeg zou zijn geweest wat hij ermee deed, omdat hij niet in zichzelf geloofde.

En dan is de vraag: wie heeft hem dat aangepraat?

Zeker God niet, want God komt nooit rechtstreeks tussen in onze wereld. Altijd werkt hij met tussenpersonen. En die tussenpersonen, dat zijn wij.

Hij rekent op ons, mensen, om mekaar te bemoedigen, het beste in mekaar naar boven te halen, ieders talent te laten ontwikkelen.

En daar laten we nogal wat steken vallen.

De leerkracht die zegt: 'jij, dom kind. Nooit zul je iets worden.'

De pastoor die zegt: 'jij, zondige mens. Je gaat naar de hel.'

De meestergast die zegt: 'kun jij dan nooit iets correct afwerken?'

De rijinstructeur die zegt: 'je zult het nooit kunnen.'

De moraalridder die tot de homo zegt: 'jij bent fout.'

Beseffen die hoe zwaar dit aankomt, hoezeer ze het zelfvertrouwen van de anderen wegnemen, hoe ze maken dat ze zich in hun schulp terug trekken?

Beseffen zij hoeveel talenten ze daardoor verloren doen gaan?

Misschien moet de parabel van de talenten, en zeker het slot, een beetje herschreven worden, en moet de rijke man, die naar het buitenland trok, zijn pijlen niet richten op de sukkelaar met zijn ene talent maar op de anderen die hem niet de bemoediging gegeven hebben, die hij nodig had om erin te geloven dat ook hij zijn bijdrage kan leveren in de opbouw van een betere wereld.

Pierre Breyne

Wie wil reageren op deze homilie, kan dit doen via e-mail: pierre.breyne@outlook.com En daar krijg je een antwoord op.

